

„Egyszerűen belém ivódott és ösztönné vált” – interjú Kada Zsolttal

Névjegy

Szülváros: Eger

Kor: 32

*Végzettség: műszaki informatikus (ITK) /
computer engineer (Torino)*

Hobby: utazás, fényképezés, vitorlázás

Kedvenc könyv: Malevil (Robert Merle)

Kedvenc film: Ocean's trilógia

Kedvenc étel: steak (közepesen átsütve)

- **Miért választottad annak idején az ITK-t?**
- Az esetemben ez kicsit bonyolult, mert először az ELTE-t választottam... (nevet).

- **Milyen szakra jelentkezél?**
- Matematika-informatika tanári szakot jelöltem meg első helyen és a második volt a Pázmány ITK. Akkor a róla szóló leírás még csak fél oldal volt a felvételi tájékoztatóban.

- **Mit lehetett abból megtudni?**
- Nem sokat... Körülbelül annyit, hogy indul egy új kar, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai Kara. Egy szakkal indul, ez a műszaki informatika, és lesz belekeverve bioinformatika is. Azért az ELTE lett megjelölve első helyen, mert az ITK-ról nem volt elég információ.

- **Hogy kerültél át az ELTE-ről a Pázmányra?**
- Akkoriban (2001-ben) még volt szóbeli felvételi, jól sikerült, de mivel az ELTE-t jelöltem meg első helyen, oda vettek fel. Nem tetszett az ELTE, ezért egy év múlva újra felvételiztem és kértem az előző évi pontjaim beszámítását. Nyékyné Gaizler Judittal találkoztam az ELTE-n, akkor ő ott adjunktus volt, és azt javasolta, hogy jelentkezsek újra és számíttassam be a pontjaimat. Felvettek.

- **Akkoriban nehéz volt bekerülni az ITK-ra?**
- Nem emlékszem pontosan, mennyi volt a pontszám, de a felvételi átlagos nehézségű lehetett. Mindig a BME műszaki informatika volt a top, ahhoz képest alacsonyabb volt. Az ELTE matematika-informatika és a BME műszaki informatika között lehetett valahol félúton.

- **Hány évet töltöttél az egyetemen? Mikor végeztél?**
- A Pázmányt 2002-ben kezdtem és 2008 januárjában kaptam meg a diplomámat. Ebben benne volt a torinói kettős diploma is, ami miatt csúsztam fél évet. Hivatalosan 2007-ben védtem meg a diplomámat Torinóban, de itthon nem tudtam akkor lediplomázni, mert az olaszországi képzésnek megfelelően kint két hónappal később végeztem, mint ahogy a magyarországi szemeszter véget ért.
- **Hogy kerültél ki Torinóba és mi az a kettős diploma?**
- Mindenképp szerettem volna külföldre menni, azon belül viszont nem volt elképzelésem. Én a második évfolyamhoz tartoztam az ITK-n, akkor pörögtek be az Erasmus-os lehetőségek. Előttünk főleg Leuvenbe ment mindenki, a mi évfolyamunk volt az első, amelyik előtt már több lehetőség is megnyílt, például Torino, Catania, Németország, stb.
- **Hány évet voltál kint összesen?**
- Két év leforgása alatt összesen másfél évet töltöttem kint.
- **Hogy kell elképzelni egy ilyen kettős diplomát? Mit kell tenni egy olyanért?**
- Jó kérdés... már elég rég volt. (nevet). A kettős diploma akkor úgy nézett ki, hogy ha jól emlékszem, három vagy négy félév volt szükséges hozzá egy külföldi egyetemen, valamint kint kellett írni és védeni a diplomamunkát angolul, egy kinti és egy itthoni konzulenssel.
- **Miből éltél kint? Ösztöndíjból?**
- Később már igen, de eleinte nem jött össze az ösztöndíj. Az első félév Olaszországban még az Erasmus volt, utána fél évet itthon voltunk, és utána jött a lehetőség, hogy visszamenjünk, és akkor beszámításra kerül az Erasmus-os félévünk is. Elvileg egy évet kellett volna kint töltenem, de másfél év lett belőle. Az első félévben Erasmus alatt volt ösztöndíj, utána fél évig nem volt, aztán már kintről kaptam ösztöndíjat, akkor már dolgoztam is.
- **Mesélj az ottani évekről!**
- A kettős diploma első félévében ingyen dolgoztam egy szoftver engineering kutatólaboratóriumban, mert érdekelt. Utána – mivel a diplomamunkám és a kutatómunka egybevágtott – lehetőségem nyílt, hogy egy EU projekt keretén belül dolgozzak, és ezért már kaptam fizetést.
- **Egy kicsit visszakanyarodnék az itthoni évekhez. Mit volt az a tantárgy, aminek az abszolválására legbüszkébb vagy?**
- A leghasznosabb tárgy számomra a szoftvertechnológia volt. Nem a nehézsége miatt vagyok rá büszke, hanem ez adta meg az egész további karrieremnek az alapját. Minden, amit utána elértem, azt erre a tárgyra építettem.
- **Mi volt az a tárgy, amivel nem sikerült megbarátkoznod az egyetem alatt?**
- Talán az internet protokollok című tárgy. Pásztor Miklós tanította, egyébként egy zseniális tárgy, nagyon hasznos, de akkor nem az én érdeklődési köröm volt. Direkt úgy alakítottam a félévemet, hogy ezt a tárgyat ne kelljen felvennem. A sors iróniája, hogy most a munkám jelentős részében ezzel a témával is kell foglalkoznom, úgyhogy jó lett volna, ha annak idején felveszem és elvégzem rendesen... (nevet)
- **Mivel foglalkozol most?**
- A Giro Zrt-nél dolgozom, informatikai ügyvezető igazgatóként. A Giro Zrt. Magyarország bankközi elszámolóháza. Ez azt jelenti, hogy minden bankkal kapcsolatban állunk és bármilyen két

bank közötti tranzakció elszámolását mi végezzük. Ha megállunk, akkor a teljes magyar bankszféra megáll.

- **Milyen út vezetett a Pázmány ITK-tól a Giro Zrt-ig?**

- Hosszú út vezetett (nevet). Azt tudni kell rólam, hogy keresem a kihívásokat. Az egyetem elvégzése után a következő állomás az Erste Bank Magyarország volt, ahol rendszerszervezőként dolgoztam. Nagyon tetszett, nagyon érdekes volt, de viszonylag gyorsan kitanultam és hiányzott a pezsgés. A következő munkahelyem a Bull Magyarország volt, ahol annyira nem találtam meg a számításaimat, de projektmenedzserként sok érdekes dologgal találkoztam. Utána az IND Group-nál dolgoztam, ahol nagyon sokat tanultam és nagyon szerettem. Szintén pénzügyi szféra volt, internetbankokat, mobilbankokat készített a cég, nekik üzleti tanácsadóként dolgoztam. Az IND projektjein keresztül a magyarországi nagy bankok közül számosban megfordultam, majd több mint egy éven át külföldi projekteken tevékenykedtem, így Európa számos országában dolgoztam, de például egy teheráni banknak is csináltunk internetbankot. Utána két év közigazgatás következett, egy KEKKH nevű intézményben, amely a magyarországi közhiteles nyilvántartások informatikáját üzemelteti. Itt már vezetőként dolgoztam – Rendszertámogatás és Fejlesztés volt a két terület, amit felépítettem és működtettem.

- **Számodra mi volt a legemlékezetesebb rendezvény az ITK-n?**

- Mint a HÖK-ben tevékenyen részt vevő ember, számomra az első közösségi rendezvények a legemlékezetesebbek. Gólyanapok még nem voltak, akkor kezdtük el megteremteni a tradícióját. Először egy gólyanappal, aztán több gólyanappal, aztán gólyabál, összevont gólyabál a bölcsészkarral, Pázmányos gólyabál. Ami nagyon emlékezetes volt, az egy egyhetes erdélyi kirándulás volt az egyetemi lelkésszel, az első két évfolyamnak, mert akkor még csak ennyi volt.

- **A HÖK-ben mi volt a szereped, mivel foglalkoztál? Akkor is bizottságok voltak már?**

- A HÖK-ben először a gazdasági bizottság vezetője voltam egy cikluson keresztül, utána két-három évig HÖK elnök voltam. Az építkezés időszaka volt – egy teljesen új kar felépítése.

- **Mire vagy a legbüszkébb abból az időszakból, minek a létrehozására?**

- Úgy gondolom, az egész HÖK alapját akkor alakítottuk ki. Ami nagy szám volt, hogy sikerült elérni, hogy legyen irodája a HÖK-nek, akkoriban ez újdonság volt. A HÖK és az egyetem oktatói, irányítása közötti együttműködést sikerült arra az alapra tenni, ami most is meghatározó az ITK-n – különlegesebb, mint más egyetemeken. Sokkal együttműködőbb, kompromisszumkésebb és előremutatóbb. Mindig nagyon jó kapcsolat volt, és ennek a kapcsolatnak az alapjait akkor sikerült lefektetni.

- **Szoktál visszajárni az egyetemre?**

- Szoktam. Több okból, egyrészt óraadóként, a bankinformatika című tárgyat oktatom. Tavaszi félévekben megjelenek pár előadás erejéig. Valamint ha tehetem és Vető tanár úr ideje engedi, akkor néha egy-egy kötetlen beszélgetésre igyekszem bemenni hozzá.

- **Melyik tanár volt Rád a legnagyobb hatással az ITK-n? Kinek köszönheted a legtöbbet?**

- Szakmailag és emberileg is Vető István tanár úr. Ő számomra egy példakép. Mind a nyugalma, mind a szakmai tudása, mind az alázatossága és az az úriemberség, amit ő képvisel. A hite és az erkölcsi alapjai nagyon szimpatikusak nekem. A másik oldalon, ezzel párhuzamosan pedig Nyékyné Gaizler Judit és Roska Tamás – ők együtt formáltak nagyon erősen azzá, aki ma vagyok. A közelségük nagyon sokat jelentett.

- **Hatással van a jelenlegi munkádra és az életedre?**

- Maximálisan. Az az útravaló, amit ott kaptam, nagy hatással van a mindennapjaimra. Mindenkitől ki lehetne emelni pár dolgot, amit most látok megjelenni a mindennapjaimban. Néha felismerem, hogy ez most egy az egyben a Vető Istvántól tanultak szerint történik. Máskor felismerem, hogy Nyékyné Gaizler Judit vagy Roska Tamás útmutatásai azok, amiket követek. Még ha akaratlanul is. Egyszerűen belém ivódott és ösztönné vált.

- **Üzensz valamit a jelenlegi hallgatóknak?**

- Hát persze hogy üzenek: amit a Pázmány tud adni egy mai hallgatónak, az mind szakmailag, mind emberileg felkészíti őket az életre és a munkahelyükre. Nagyon sokat lehet belőle profitálni, a tanulás az egyik legkifizetődőbb dolog a világon. A legjobb befektetés a tanulás. Nem szabad megállni egy BSc-nél, tovább kell menni MSc-re, és még utána sem szabad megállni... Aki ezt a pályát választotta, az végig tanulni fog, mert a technológia olyan gyorsan pörög, hogy nem lehet megállni soha, sosincs készen a mű.

A másik dolog az, hogy éljenek a Pázmány adta lehetőségekkel, használják az egyetemet, ne csak passzívan csinálják azt, amit elvárnak tőlük. Használjanak ki minden lehetőséget, használják a tanáraik és a professzoraik tudását, mint a szívacs, szívják magukba azt, amit tőlük át lehet venni – meggyőződésem, hogy örömmel adják át a tudásukat.

A harmadik pedig az, hogy menjenek külföldre. A Pázmány, kifejezetten az ITK nagyon jó ebben, úgy gondolom, hogy ezeket a lehetőségeket ki kell használni. Mindegy, hogy hova, de egy külföldi félév nagyon sokat tud adni az embernek és nagyon előre tudja vinni. Életem egyik legmeghatározóbb élménye volt.

- **Szövődtek emlékezetes barátságok, szerelmek az egyetemi éveid alatt, amikre ma is örömmel gondolsz vissza?**

- Barátságok mindenképp, szerelmek kevésbé, azért a mi időnkben még (nevet) nem volt olyan jelentős számú lány az egyetemen... De barátságok mindenképp. Sőt, a legjobb barátaim, a mai életem legmeghatározóbb barátságai mind az egyetemre vezethetők vissza. Azt látom, hogy sikerült olyan barátságoknak fennmaradniuk, ahol erős az összetartás. Ha valamelyikünk bajban van, akkor a régi egyetemi barátok között nem kérdés, hogy pillanatok alatt előkerül bármelyikünk, hogy segítsen.

2015. szeptember 19.